

СЪОБЩЕНИЕ:

Управителният съвет на Сдружение „Общия земеделски професионален съюз в България, със седалище град София и адрес на управление град София, ул. „Врабча“ №1, на основание чл.26 ЗЮЛНС свиква общо събрание, което ще се проведе на 26.11.2016 г. от 10 ч. в град София, ул. „Врабча“ 1, етаж 4, при следния дневен ред:

1. Отчет за дейноста на ОЗПСБ и работата на управителния съвет;
2. Финансов отчет;
3. Промени в устава на сдружението;
4. Приемане на план за работата през 2016 - 2017 г.;
5. Избор на органи на управление;
6. Обсъждане издаването на в. Земеделска защита на хартиен носител;
7. Приемане на нови членове.

При липса на кворум, на основание чл.27 ЗЮЛНС, Общото събрание ще се проведе от 11 ч. на същото място и при същия дневен ред.

УС на ОЗПСБ

ПОЛИТИЧЕСКАТА ЯСЛА - ХРАНИЛКА ЗА ПАРАЗИТИ!

В голямата си част, днешните политици са станали политици не от идеализъм, а от желание преди всичко да се залепят за хранилката на партията, към която принадлежат и да се охранват от парите на избирателите!

Във Великото народно събрание имаше няколко депутати земеделци Никола Петковисти, които не желаха да получават заплатите си и те бяха привеждани на социални домове. Тези хора бяха идеалисти, лежали по затвори и лагери, които не търсеха парични облаги от властта, а се бореха за правда и демокрация! Днес никой вече не се сеща за тях и никой не казва как си отида от този свят, а те бяха светци на демокрацията... Милан Дренчев умря в старчески дом, а не в партиен палат! Никодим Попов, Иван Гинчев, д-р Сиво Чипаров, Йордан Кукуров... отидали си от този свят в бедност и нищета, необлагодетелствани и незабогатели от политиката и депутатството си! Днес те трябва да бъдат за пример на депутат-идеалист и държавник! Но къде е той? Не го виждам на политическата сцена, а виждам само паразити, които смучат сок от бедната снага на държавата си и, което е най-лошото, това търгашество вече се превърна в професия за някои най-нови политици.

Днешната политическа класа си създаде закони, които финансово я обезпечават.

Например, на управляващата партия ГЕРБ държавата съвсем законно осигурява 23 925 159 лева държавна субсидия, която влиза в хранилката на тази партия и на нея се залепват отбрани юнаци, за да се охранват с откъснатите от нас пари, без да има полза никаква обществото от тях.

Това са: администрациите на партиите, които влизат в парламента и стават все по-многобройни; администрациите на общини и министерства, на разни държавни агенции и фондове, комисии и други структури с неясно предназначение. И ако си направиш труда да събереш на едно място всички, които живеят и харчат

Тези субсидии от всички партии, и към тях прибавиш т.нар. държавна администрация, която през 2012 г. е била 144 875 броя и оттогава все расте, и прибавиш ежегодния ръст, ще се очертая една картина на трайна бедност за днешното и за бъдните поколения, защото всички партии са се устремили да назначават свои хора из администрациите държавната, общинските и партийните, за да си създадат свой партиен електорат, охранян от държавните субсидии и от държавния и общинските бюджети, който електорат при избори, за да си запази службата, предоставена му от съответната партия, гласува за нея!

Тук говорим за едно многоцифрен паразитно общество, от което зависи животът на българския гражданин, на производителя, който дава продукта за държавното производство и потребление, от който зависи съществуването на държавата! Това паразитно общество, създадено от партиите, е при всички случаи по-многобройно, от хората които се трудят и произвеждат, то изяждат на готово финансовите ресурси на държавата! То може да бъде намалено и съкратено, ако се намерят политици - наследници на идеалистите от Великото народно събрание, които да са готови да се откажат от заплатите си /или поне да ги намалят, примерно от 4 000 лева на 1000 лева/и още по-важно - да си намалят субсидията от 12 лева на 0,80 лева, както е в цивилизования свят, и веднъж за винаги да извършат съкращение на администрацията - така, че тя да отговаря на стандарта ни на бедност.

Петко Ношков

95 години - ИВАН ВАЗОВ

И мойте песни все ще се четат

Роден на
27-ми юни
1850 г. в
Сопот.
Починал
на 22-ри
септември
1921 г. в
София

Зная сеячи и други във нивата -

в другата нива у нас:

там ще поникне тръннакът, копривата,
не позлатеният клас.

Гнило е семето в почвата плодната,
дето го пръскат они,
плодове грозни ще бликнат в народната
нивица, грозни злини.

Хранят с отрова това поколение,
с дело, с примери и с реч...

Бъдеще страшно ще жънем в смущение,
жънем го даже ний вech...

Сейте, сеячи, доброто засявайте
в младата нива у нас,
истини здрави в душите вътълпявайте,
важен е днешния час.

Сейте ламтеж къмто правда
божествена,
сейте любов - не вражда,
милост в сърцата и обич мъжествена
къмто дълга и труда.

Жадна за хубаво семе е нивата,
силна е, сочна е тя:
всичко се фаща в горката, родливата:
бурен и клас, и цветя.

НИВАТА

Морен орачът из нивата сееше,
сееше в ровки бразди,
руен се пот от челото му лееше
и по космати гърди.

Гледах как фръляше весело семето -
чисти и здрави зърна.
Сей, земеделецо, днес му е времето,
фрълай добри семена.

С жътва богата, със спор, изобилие
бог ще труда надари,
честно и славно е твойто усилие,
бодро засявай, ори.

КАК ДА ОЦЕЛЕЕ ДРЕБНИЯТ И СРЕДНИЯТ ЗЕМЕДЕЛСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛ В БЪЛГАРИЯ?

В многобройните ми срещи със земеделски производители (членове на ОЗПСБ, а и не само) винаги съм поставял въпроса за това как можем да решим проблемите на малкия и среден бизнес. И винаги съм подчертавал, че можем да го решим само заедно.

Индивидуалността е хубаво и полезно нещо, но в случая не върши работа. Не знам дали битността на българина в миналото и днес, както и условията, при които е живял и живее днес, са предпоставка за това.

Да вземем за пример днешните малки и средни стопани. Не стига, че са изоставени от държавата, но и сами не виждат, че начина по който работят, им позволява само да оцеляват физически (за сега). Дребният и среден стопански е натикан в ъгъла, и ако иска да оцелее и да се развива, трябва да има защита на интересите му.

Да вземем за пример страните от западна Европа. Там няма фермер, който да не членува в сдружение или браншова организация. Без това не би оцелял. Само по този начин би могъл да разчита на взаимопомощ при работа; да използва пълноценно наличната техниката, да разчита на навременно изкупуване на продукцията, или снабдяване с посевен материал, торове, хербициди. Понеже са дребни, не могат да си позволят да имат всичко необходимо за обработката на земята и за прибиране и съхранение на продукцията. На второ място: реализацията на произведената продукция и закупуването на необходимата техника: торове, препарати, семена и други е по-изгодно, когато купуваш на едро. Ако прибавим и това, че държавата ги стимулира и подпомага в тези начинания, няма защо да се учудваме, че резултатите им са по-добри и че живеят по-спокойно и по-заможно.

Как да се излезе от тази ситуация?

Как тези, които са решили да се занимават със земеделие биха могли да се отърсят от предразсъдъците и заработят по нов начин?

То е ясно, че държавата доброволно няма да улесни малкия и среден стопански.

Това, което правят браншовите организации на регионално и национално ниво (изключвам едрите, те са организирани благодарение на парите си и доста умело се възползват тях) е да дърпат чергата към себе си. Така не става! Това е пагубно. Тук трябва една неправителствена организация, като Общият земеделски професионален съюз в България, да защитава правата на всички.

Трябва нова концепция за развитието на малкия и среден бизнес в земеделието. Да се знае, че той е по-перспективен от всичко и е основа за изграждане на гражданското ни общество, за което всички бленуваме. И за да не съм голословен, посоча ще само няколко мерки, които са неотложни, а се надявам да бъда допълнен от вас, драги читатели на в. "Земеделска защита".

Предлагам, и не само аз, а и от името на цялата организация следните мерки:

Първо - опростяване процедурите по кандидатсване и признаване на мярка 9 от ПРСР.

Второ - Създаване на специализирана земеделска банка, която да отпуска кредити при ниски лихвени нива за малките и средни стопани (трябва, обаче, да има ясни критерии за малък и среден земеделски производител). Днешните търговски банки имат убийствени лихви на кредитите.

Трето - изпълнят ли условията по мярка 9 от ПРСР, земеделските производители ще могат да затварят цикъла с големите търговски вериги.

Има още и още какво да се предложи, но в следващите броеве на вестника.

Очаквам и вашето мнение, то е важно защото нали заедно трябва да свърши работата. Има два пътя - единият е да продължим както досега и вторият е да тръгнем бързо по европейският път на развитие. Третият е неизбежен фалит в не много далечно бъдеще.

Благодаря ви за търпението.

Велико Златанов - председател на ОЗПСБ,

КАКВО ЗНАЕМ И КАКВО НЕ ЗНАЕМ ЗА БИОЛОГИЧНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Биологичното земеделие обхваща както растениевъдството, така и животновъдството. То включва производството на земеделски продукти, специфичната им преработка в биологични храни и сировини, както и реализацията им на пазара.

В Кодекса на Световната Здравна Организация се посочва, че "биологичното земеделие е цялостна система на управление на производството, която настърчава и укрепва устойчивостта на агрокосистемата, включително и биоразнообразието, биологичните цикли и почвената биологична дейност."

Биологичното растениевъдство изключва употребата на минерални торове, като почвата се поддържа чрез оборски тор, а срещу болестите, вредителите и плевелите не се използват синтетични препарати, като хербициди, пестициди, и т. н., а се прилагат биологични, агротехнически и механични методи за борба с тях.

Биологичното животновъдство изключва употребата на регулятори на растежа и се ограничава до минимум използване на антибиотици и други лекарствени средства, както и фуражи със съмнителен произход. То се стреми към използване на условия, близки до домашните, без стрес към животните, като се държи на доброто здравословно състояние на животните и им се предлага доброкачествен фураж, биологично произведен.

Диворастящи биологични продукти / билки и диворастящи гъби/ се събират в естествено състояние и се считат биологични, ако са събрани от райони, в които няма индустритално замърсяване или химическо третиране, а също така са обработени по биологичен начин.

Биопродукт /биологичен продукт/ е земеделски продукт, предназначен за потребление, който е произведен по биологичен начин. Биологичното производство изключва употребата на всякакви изкуствени добавки, подобрители и ГМО/генно модифицирани организми.

Сертифицираното биологично производство датира от 80-те години на миналия век. Развива се в почти всички страни на Западна Европа и в САЩ. В началото броят на биологичните стопанства е малък, но през 90-те години започва динамично развитие, вследствие на държавните субсидии и повишения потребителски интерес. От година на година биологичното производство системно и убедително завоюва своя територия в световен мащаб, а също в България.

Биологично земеделие се практикува в над сто страни по света. Все по-голям брой потребители търсят здравословна, питателна и незамърсена с изкуствени торове и други химически съставки продукция. Мотивацията им варира от загрижеността за екологичното равновесие на земята до загрижеността за собственото здраве.

Основният фокус в производството на биологични продукти в България е поставен върху многогодишните култури - ябълки, ягоди, малини, сливи, лешници и розово масло са продуктите, които съставят основния дял от изнасяните от страната ни биологични продукти.

Дефинициите са според фондация "Тайм" и Българската асоциация на потребителите.

Георги Василев

ЦВЕТЕН ПРАШЕЦ, ИЛИ ПРАШНИЯТ ДРУМ НА ЖИВОТА...

Пред мен са четирите нови книги на Маргарита Нешкова „Цветен прашец”, /2015 г./ и „Царевичка на кръстопът”, „Съдбовни пътеки” и „Хоризонти в моя сън”, /2016 г./ книги, издадени на един дъх, всички под редакцията на Кирил Назъров, с художествения дизайн на Елица Илиева и Енчо Цветков, дело на изд. „Феномен” София, всички посветени на най-важните хора в житейския път на поетесата. Дали да ги нарека „тетралогия”? Те са еднакво оформени – име, псевдоним, заглавие, стара снимка, или идилична картина, няколко мъдри слова... от задната корица ни гледа замислено-усмихнатото, ведро лице на авторката, под което има стих, който подсказва основната тема на томчето; всяка съдържа посвещение /„в памет на моята майка...”; „посвещавам на моя баща...”; „посвещавам... на майката на моя баща”; „посвещавам... на майката на моята майка...”, мъдри народни поговорки и мисли на извести личности, внушаващи почит към доброто, любовта, човечността и събера здравето, във всяка срещаме лица от семейния албум на Маги... Маги – магьосницата, която ни повежда уж към своята семеенна истина, а всъщност ни води към историята на народа ни от последното столетие.

Днес ще бъда кратка и ще представя на читателя не задълбочен анализ на всяка от книгите в тетралогията, днес само ще подхвърля по някой щрих... защото поезията на Маргарита Нешкова не се чете лесно, а за нея още по-нелесно се пише. Стихът й не се „лее като песен” – той е твърде натоварен с послания, извлечени от изстраданата повест на не един живот. Дали когато пише за природата, в която се вкопчва, за да вземе силата и да продължи по прашния друм на живота си, дали когато пише за свой близък и любим човек, за да задържи мига с живия му образ, или със сатиричен блъск осветява някоя житейска подлост /или подлец/ – все едно. Маги винаги е честна, естествена и близка до читателя. Проблемите, които я вълнуват са част от живота на всеки от нас и може би затова тази трудна поезия така леко влиза в душата на читателя и вълнува с красотата и силата на словото.

Тук не мога да не цитирам няколко реда, които със своята образност подсказват, че имаме пред себе си един ярък, неопитомен талант:

„Оглася водопаден смях гората.
Пречистен, въздухът трепти.
С пролетен конеж водата
целува обли канари.” /“Цветен прашец”/

„Как искам - тихо да премина
през вълшебните еселени на росата...” /“Царевичка на кръстопът”/

„Сълнчеви пръски носи даже росата
и нежно целува сънливите стълки...”
„Синьото око на вечността
гледа безпристрастно от небето...” /“Съдбовни пътеки”/

„Стъпвам върху меките листа.
Времената в тишината плачат.
Те сълзиците на есента
кръговрат земен тачат...” /“Хоризонти в моя сън”/
Не мога да не се спра и на уникалната форма на тези четири книги, в които биографичната поезия и поетичната проза се сливат в едно цяло. Цяло, но не монолитно, а пъстро като мозайката на живота. Многотемието на стиховете обърква, ако поискаме да ги опаковаме, но оставя трайна и дълбока бразда в паметта, която ни води по

„стръмната пътека
трудна и тежка стъръка, стоока,
но в едничка посока...”

И тук отново идва многообразието в творческите и житейски търсения на поетесата, защото посоката може да е една, но в хоризонта на нейните сънища въпросите и отговорите са безброй.

Не по-малко сложна и многоглътна е и прозата на Нешкова, която в тази тетралогия присъства скромно, но не безлично. Напротив. Макар книгите да са преди всичко стихосбирки /точно „сбирки на стихове”, прозата в тях има определящо тематично значение. „Приказка за моята първа любов” /“Цветен прашец”/- този

„необичаен и силен финал за стихосбирка една истинска приказка за първата любов, написана в проза, но с толкова поезия, колкото стиховете не могат да понесат” бе предвестникът и на прозаичните фрагменти в следващите поетични книги, някои от които поетесата нарича „словесна изповед на една душа”, „изплакана проза”, „предговор”, „разкази”, а някои оставя ненаименовани заглавия, които нямат нужда от определения, като „За моята баба”, „От рождение до смърт”, „Моят баща”. Пестелива на словесни излишества, но не и на емоции, Маргарита Нешкова загатва, че освен поет, тя може да се окаже и забележителен белетрист.

Пиши, Маги! Имаш какво да ни кажеш с поезията си, имаш какво да споделиш, да внушиш, на какво да ни учиш... Пиши, Маги... Имаш и много спомени, които си струва да разкажеш! Онази страшна страница от близкото минало, което си преживяла като дете, все повече се отдалечава... Онази страница, пълна с насилие и безизходност, остана непрочетена, покрива я забравата, потъва в тъмнина.

Днес не цензурана на Партията ни души, а цензурана на общество от хора без души... Бъди Светулка - „Тя светеше във тъмнината.../и носеше надежда в бяло...”

Надобър път, приятелко!

Габриела Цанева

ВЪЛНУВАЩА ТВОРЧЕСКА СРЕЩА

Рядко явление в наше време е да има пълен салон при представяне на нова книга. Това се случи при представянето на две нови книги от писатели-земеделци. То съвпадна с Празника на поезията, състоя се на 4 октомври в един от пенсионерските клубове в столицата, район Подуене. Става дума за стихосбирката на Маргарита Нешкова „Съдбовни пътеки” и сборникът „Окървавени разкази” от Стоян Колдов.

Книгите бяха представени от писателя Кирил Назъров, който е техен редактор.

Най-напред той разгледа стихосбирката, като изтъкна характерните особености общо за поезията и конкретно за стихотворенията в „Съдбовни пътеки” на Маргарита Нешкова – силен емоционален заряд, искреност и откровение, оригинален поетичен изказ, лирична топлота и нежност, широк идеино-тематичен диапазон синовна привързаност и обич към род и родина, към идеите на БЗНС и демокрацията, към обикновените хора и др.

Трите документални разказа в книгата говорят категорично и за белетристичните възможности на Нешкова и в бъдеще ще очакваме нейните изяви и в този жанр, завърши рецензентът.

За разказите на Стоян Колдов той говори с дълбоко вълнение, сякаш съпреживяваше трагичните съдби на жертвите на жестоките изстъпления на комунистическия режим. Нима читателят може да остане безразличен към участта на героите от разказите „Среща”, „Инцидент”, „Повдигащата се могилка”, „Сватове” и др.? Всички са написани по истински случаи. Назъров подчертава, че разказите на Стоян Колдов са сред най-сполучливите творби на тази тема в съвременната българска литература.

Той препоръча двете вълнуващи книги на талантливите автори да достигнат до повече читатели, защото в тях всеки ще открие по нещо важно за себе си.

Накрая авторите четоха свои стихове, басни и епиграми и бяха бурно аплодирани от публиката. Свои творби четоха и други поети-земеделци.

В топла, приятелска атмосфера и дружески разговори премина и втората част на празника, за която авторите бяха подгответи почерпка. Така бе отпразнуван и 85-годишният юбилей на Стоян Колдов.

Основен принос за чудесната творческа среща има нейният организатор Маргарита Нешкова, която е секретар на Съюза на писателите земеделци.

На срещата присъстваха много земеделци, между които и организационният секретар на БЗНС Сашо Стоянов.

Л33

Статията се препечатва с любезното съгласие на редакционната колегия на в-к „Литературно земеделско знаме”, орган на Съюза на писателите земеделци в България

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

ВЪПРОС

Имам въпрос относно делба на ниви.

В общи линии казуса е следният: имаме 16 декара обработвани ниви по наследство, трима наследници сме. Аз съм купил дела на единия от наследниците, и сега имам общо с моя дядо 8 декара. Имам нотариален акт и скица за 8 декара идеални части от имота. Аз искам да продам моите 8 декара, но е трудно да се свържа с останалите съсобственици. Имам купувач за нивите, но той не иска идеални части. Според мен трябва да се направи делба.

Въпросът ми е - може ли да се направи съдебна делба, за да си продам след това моите 8 дка? Какви ще са разходите по делбата?

Благодаря предварително!

ОТГОВОР

По закон всеки съсобственик има право да поиска да се подели общия имот, т.e. да се направи съдебна или доброволна делба.

/Закон за собствеността

Чл. 34, ал. 1 Всеки съсобственик може, въпреки противна уговорка, да иска делба на общата вещ, освен ако законът разпорежда друго, или ако това е несъвместимо с естеството и предназначението на вещта.

ал.2 Разпоредбите за делба на наследство важат съответно и за делба на съсобствен имот.

ал.3 Искът за делба не се погасява с давност."/

Всяко съдебно производство, включително съдебната делба, започва с искова молба, в която трябва да се посочени ищецът /в случая Вие/ и ответниците /в случая, Вашите съсобственици/. Трябва да посочите техни адреси, на които да бъде връчена Вашата искова молба. Според чл. 131 от ГПК, в едномесечен срок ответникът има право да даде отговор на исковата молба, в който е длъжен да направи всичките си възражения и да посочи всички доказателства, с които разполага. Ако нямаете адресите на всички ответници, трябва да ги потърсите.

Ако имате/намерите адресите на съсобствениците си, съветът ми е да се опитате да се разберете с тях доброволно, без дело, т.e. да извършите доброволна делба. При тази процедура, след техническото разделяне на съсобствената нива на три реални дяла, се съставя договор за доброволна делба, който се заверява нотариално и се вписва в службата по вписвания.

/Закон за собствеността

Чл. 35. (ал. 1, изм. - ДВ, бр. 33 от 1996 г.) Доброволната делба на движими вещи на стойност над 50 лв., както и на недвижими имоти трябва да бъде извършена писмено с нотариално заверени подписи.

ал. 2 Когато в делбата участват недееспособни или отсъствуващи, необходимо е предварително разрешение на районния съд./

Делбата е една от най-тежките, като времетраене и правна сложност, съдебни процедури, която се развива в две фази на всяка съдебна инстанция. Но, ако по никакъв начин не можете да откриете съсобствениците си, и да посочите адрес, на който да бъдат призовани, възможно е да се започне съдебна делба, като ответниците бъдат призовани чрез държавен вестник и им бъдат назначени служебни процесуални представители, чито разноски ще заплащат Вие.

Земеделска защита

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

ДИРЕКТОР:

Велико Златанов

ГЛАВЕН РЕДАКТОР:

Габриела Цанева

предпечат:

gabrielle

контакти:

София, 1000

бул. „Дондуков“ №38;

ozpsb@mail.bg

gabrielle@mail.bg

zemedelskazashtita@mail.bg

интернет:

zemedelskazashtita.free.bg

zemedelskazashtita.blogspot.bg

ozpsb.free.bg

ozpsb.blogspot.bg

НАЦИОНАЛНА ПРОГРАМА ЗА ПРОФИЛАКТИКА, НАДЗОР, КОНТРОЛ И ЛИКВИДИРАНЕ НА БОЛЕСТИТЕ ПО ЖИВОТНИТЕ И ЗООНОЗИТЕ В БЪЛГАРИЯ 2016 - 2018 Г.

Националната програма е одобрена с Решение № 320 от 03.05.2016 г. и е обнародвана в ДВ. бр. 73 от 16.09.2016 г.

Изпълнението на Националната програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болестите по животните и зоонозите (НПБЖЗ) има за цел да опази здравето на животните и хората в България при спазването на един от основните принципи за създаване на Европейската общност, а именно - свободно движение на животни и животински продукти на територията на Общността.

Програмата е изготвена съгласно действащото законодателство - българския Закон за ветеринарномедицинската дейност, европейското законодателство за здравеопазване на животните и стандартната оперативна процедура за изготвяне на държавната профилактична програма - СОП ЗХОЖ-14, утвърдена със Заповед № РД 11-1913/21.12.2015 г. на изпълнителния директор на БАБХ. В нея са посочени схемите за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болестите по животните и зоонозите с цел гарантиране на опазването на здравето на животните от заразни болести и здравето на хората от болести, които са общи за човека и животните.

При изготвяне на програмата, са взети под внимание действащите нормативни документи: Регламенти, Директиви и Решения на Европейския съюз, Закон за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД) и съответни наредби за профилактика, ограничаване и ликвидиране на епизоотични огнища на болести по животните и зоонозите и планове за спешни действия, изискванията на Световната организация по здравеопазване на животните и Световната здравна организация.

Оценката на значимостта на заразните болести по животните и болестите, общи за човека и животните е извършена според документ на Европейската комисия за степенуване значимостта на заразните болести.

В Програмата са взети под внимание броят на животновъдните обекти, стада и животни на територията на страната, епизоотичният статус на домашните и дивите животни, въведените мерки за биосигурност и добри фермерски практики в животновъдните обекти, въведените технологии за отглеждане на различните видове и категории животни, което е от особено значение за фермерите-животновъди, тъй като от техните добри практики зависят здравето на хора и животни в страната и европейската общност. Важно значение има и епизоотичната обстановка в съседните на България страни, в държавите -членки на ЕС, както и близки трети страни, а също епизоотичната, епидемиологичната и икономическата значимост на отделните заразни болести, както и придвижването на животни за и от България в рамките на Общността и/или трети страни.

За съжаление, в програмата е предвидено, че в случаи на финансова невъзможност и формални обстоятелства, същата може да се окаже невъзможна за изпълнение.

Земеделска защита